

Иван Вазов
22-та му годишнина

(24 юли 1877 год. – 24 юли 1899 год.)

Тоз ден нявга в Стара планина загина,
дух изпусна под ханджара стареца,
тоз ден той за други свят замина
там под голата Амбарица.

Татко, твоят спомен мили, образ честни
придружават ме в света лъжовния!
А сега по-живо твоят край злочестни
спомням, твоя гроб тъжовния...

Разтъжи ми се сърцето пак и влязох
в черкова, запалих воценицата.
Дълго се надържах, слаб излязох:
най-подир капна сълзицата!

И аз знаех: ти ме гледаше със вера
от небето, и ме благославяше,
на кристалний си живот примера
пак ми завещаваше.

24 юли 1899
Седем престола

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4744>]